

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 21 października 2024 r.

DIH-2.707.40.2024.CS

DECYZJA DIH-2 NR 36/2024

Informacje prawnie chronione oznaczono [XXX]

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) dalej: „kpa”, art. 35a pkt 9 lit. b, art. 35d ust. 1 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209) dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania z 4 września 2024 r. złożonego przez Panów Jacka Łękawskiego i Jerzego Łękawskiego wspólników spółki cywilnej JACEK ŁĘKAWSKI JERZY ŁĘKAWSKI SPÓŁKA CYWILNA w Głubczycach (dalej: „przedsiębiorcy” lub „strony”) - od decyzji Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 19 sierpnia 2024 r. nr 91/2024, wymierzającej przedsiębiorcom karę pieniężną w wysokości 15 000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100) za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametru „zawartość podziarna” były niezgodne ze stanem faktycznym, **postanawia utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Pismem z 16 września br. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako „Opolski WIH” lub „organ pierwszej instancji”) przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej w składzie węgla należącym do przedsiębiorcy.

9 maja br. inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIH, działając na podstawie i w ramach upoważnienia NRU.295.2024 przeprowadzili kontrolę w należącym do Stron składzie opał u znajdującego się pod adresem spółki cywilnej figurującym we wpisie do Rejestru REGON (dalej zwanego: „REGON”). Zakres przedmiotowy wskazany

w upoważnieniu obejmował kontrolę jakości paliw stałych. Do kontroli wytypowano węgiel kamienny w sortymencie groszek plus. W związku z nieobecnością kontrolowanych przedsiębiorców lub osoby przez nich upoważnionej, na podstawie art. 49 ust. 10 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236) czynności przeprowadzono w obecności pracownika składu, któremu przed przystąpieniem do czynności okazano legitymacje służbowe, zapoznano z tematyką kontroli oraz okazano informację dotyczącą ochrony danych osobowych (RODO). Powyższe dokumenty dołączono do akt kontroli. Pracownik składu odmówił ich podpisania.

W toku kontroli 9 maja br. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr NRU.295.2024 pracownicy akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., w obecności inspektorów reprezentujących Opolskiego WIIH, z partii węgla kamiennego w sortymencie groszek plus składowanej w formie zwątu o masie ok. 10 ton pobrali 32 próbki pierwotne, które podzielono na próbkę przeznaczoną do badań nr 0605/24/6825 o masie 48,30 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 6286/24/6825 o masie 47,70 kg. Czynność udokumentowano w protokole kontroli nr NRU.8361.295.2024 i protokole pobrania próbek paliwa stałego nr NRU.8361.295.2024. Następnie w tym samym dniu inspektorzy przekazali pobrane próbki paliwa stałego upoważnionym pracownikom niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o., według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/200001483/268-006. Do laboratorium przekazano również kopię świadectwa jakości paliwa stałego nr 43/2024 z 14 marca 2024 r., wystawionego przez strony dla węgla groszek plus, oznaczoną w sposób uniemożliwiający identyfikację przedsiębiorcy.

W toku kontroli Strony przesyłały fakturę VAT nr 44/2023 wraz z oświadczeniem o pochodzeniu węgla oraz świadectwem jakości z 25 września 2023 r., dotyczącym partii paliwa stałego, z którego pobrano próbki do badań. Ponadto pracownik składu przedłożył kontrolującą ostatnie wystawione - dla węgla kamiennego w sortymencie groszek plus - świadectwo jakości nr 43/2024 z 14 marca 2024 r.

Protokół zawierający powyższe ustalenia został sporządzony i odczytany w kontrolowanej placówce 9 maja 2024 r. Strony w treści protokołu kontroli zostały prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jednakże z możliwości tej nie skorzystały.

Opolski WIIH za pismem z 10 maja 2024 r. przesłał na adres spółki cywilnej figurującej w bazie REGON upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy oraz protokół kontroli NRU.8361.295.2024 i protokół pobrania próbek paliwa stałego. Pismo na podstawie art. 44 ust. 4 Kpa zostało uznane za doręczone 28 maja 2024 r.

Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001483/268-006 z 15 maja br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 23 grudnia 2022 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2856), zwanego dalej także „rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych”, wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 9 maja br. węgiel kamienny w sortymencie groszek plus, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0605/24/6825, spełniał wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jednocześnie badanie to wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0605/24/6825, pobrana z partii węgla kamiennego w sortymencie groszek plus nie spełnia wymagań jakościowych wskazanych przez strony w świadectwie jakości paliw stałych, które było przekazywane nabywcom wraz z badanym sortymentem paliwa stałego. W przedłożonym świadectwie jakości nr 43/2024 z 14 marca 2024 r. przedsiębiorcy wskazali, że wymiar ziarna wynosi 10,00 - 25,00 mm, a maksymalna zawartość podziarna, to 10,00%. Badanie udokumentowane protokołem z badań nr 20/20001483/268-006 sporządzonym 15 maja 2024 r., wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0605/24/6825 zawiera 24,2% podziarna.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0605/24/6825 wykazało niezgodność z wymaganiami jakościowymi wskazanymi w wystawionym przez strony świadectwie jakości paliw stałych nr 43/2024 z 14 marca 2024 r., badanie próbki kontrolnej nr 6286/24/6825 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej nr 6286/24/6825 udokumentowane protokołem z badań Nr 20/20001483/268-006/K sporządzonym 15 maja 2024 r. wykazało zawartość podziarna wynoszącą 23,6% przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości jako max. 10,0%.

Opolski WIIH za pismami z 20 maja 2024 r. poinformował Przedsiębiorców, że badania laboratoryjne wykazały i potwierdziły, że wartość parametru jakościowego zawartość podziarna zadeklarowana w świadectwie jakości nr 43/2024 z 14 marca 2024 r. jest niezgodna ze stanem faktycznym. W piśmie poinformowano również, że przedmiotowy sortyment węgla kamiennego spełnia wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa stałego w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Do pisma załączono protokoły z badań Nr 20/20001483/268-006 i Nr 20/20001483/268-006/K. Jedna z przesyłek została doręczona 22 maja 2024 r., a druga na zasadzie art. 44 § 4 Kpa została uznana za doręczoną 5 czerwca 2024 r.

Opolski WIIH za pismami z 13 czerwca 2024 r. ponownie przestał przedsiębiorcom upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy oraz protokół kontroli NRU.8361.295.2024 i protokół

pobrania próbek paliwa stałego. Jedna z przesyłek została doręczona 18 czerwca 2024 r., a druga na zasadzie art. 44 § 4 Kpa została uznana za doręczoną 9 lipca 2024 r. Strony nie odpowiedziały na otrzymane przesyłki.

Pismem z 19 lipca br. zawiadomiono strony o wszczęciu przez Opolskiego WIIH postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ pierwszej instancji wezwał też przedsiębiorców do przestania informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nich do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, tj. 2023 r. W piśmie tym strony zostały pouczone o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Przesyłki zostały doręczone stronom 24 i 26 lipca br. Pismem z 6 sierpnia br. Opolski WIIH ponownie wezwał przedsiębiorców do przestania informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nich do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, tj. 2023 r. Przesyłki zostały doręczone stronom 12 i 23 sierpnia br.

W piśmie z 7 sierpnia br. przedsiębiorcy przekazali informację o wartości paliw stałych wprowadzonych przez nich do obrotu w 2023 r.

Decyzją z 19 sierpnia 2024 r. nr 91/2024 Opolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 15 000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych 00/100) za wystawienie świadectwa jakości paliwa stałego, w którym wartości parametru „zawartość podziarna” były niezgodne ze stanem faktycznym. Decyzja została doręczona jednemu ze współników spółki cywilnej 26 sierpnia 2024 r., a druga na zasadzie art. 44 § 4 Kpa została uznana za doręczoną 5 września 2024 r.

Strony z zachowaniem ustawowego terminu 4 września 2024 r. wniosły tożsame odwołania od decyzji Opolskiego WIIH nr 91/2024 z 19 sierpnia 2024 r. Zaskarżonej decyzji przedsiębiorcy zarzucili:

- 1) naruszenie art. 6 i art. 7 Kpa poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wadliwie ustalonym stanie faktycznym,
- 2) naruszenie art. 189f Kpa poprzez jego niezastosowanie i wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej.

Strony wniosły o uchylenie zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie w całości od ukarania, wyeliminowanie decyzji z obrotu prawnego i orzeczenie zgodnie z interesem odwołującego. Strony uzasadniły podniesione zarzuty.

Pismem z 25 września br. Prezes Urzędu, zgodnie z art. 10 § 1 kpa, poinformował strony o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się

ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie UOKiK. Obydwie przesyłki na zasadzie art. 44 § 4 Kpa zostały uznane za doręczone 14 października 2024 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

W myśl art. 5 ust. 2 ustawy o IH w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, w dniu kontroli, tj. 9 maja br. inspektorzy reprezentujący Opolskiego WIIH stwierdzili, iż strony wprowadzały do obrotu węgiel kamienny w sortymencie groszek plus. Badanie przeprowadzone przez niezależne, akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. udokumentowane protokołem z badań nr 20/200001483/268-006 z 15 maja br. po uwzględnieniu dopuszczalnych odchyień, o których mowa w § 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykazało, że wprowadzany do obrotu w dniu kontroli, tj. 9 maja br. węgiel kamienny w sortymencie groszek plus, nr próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań 0605/24/6825, spełniał wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jednocześnie badanie to wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0605/24/6825, pobrana z partii węgla kamiennego w sortymencie groszek plus nie spełnia wymagań jakościowych wskazanych przez strony w świadectwie jakości paliw stałych, które było przekazywane nabywcom wraz z badanym sortymentem. W przedłożonym świadectwie jakości nr 43/2024 z 14 marca 2024 r. przedsiębiorcy wskazali, że wymiar ziarna wynosi 10,00 - 25,00 mm, a maksymalna zawartość podziarna, to 10,00%. Badanie udokumentowane protokołem z badań nr 20/20001483/268-006 sporządzonym 15 maja 2024 r., wykazało, że próbka paliwa stałego przeznaczona do badań nr 0605/24/6825 zawiera 24,2% podziarna.

Ponieważ badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0605/24/6825 wykazało niezgodność z wymaganiami jakościowymi wskazanymi w wystawionym przez strony świadectwie jakości paliw stałych nr 43/2024 z 14 marca 2024 r., badanie próbki kontrolnej nr 6286/24/6825 przeprowadzono z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Badanie próbki kontrolnej nr 6286/24/6825 udokumentowane protokołem z badań Nr 20/20001483/268-006/K sporządzonym 15 maja 2024 r. wykazało zawartość podziarna wynoszącą 23,6% przy wymaganiach jakościowych określonych w świadectwie jakości jako max. 10,0%.

Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy wprowadzając paliwa stałe do obrotu są obowiązani do wystawiania świadectwa jakości, tj. dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych oraz deklarowanych rzeczywistych parametrów. Przedsiębiorca, wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do odwołania strony w zakresie dotyczącym wymierzenia kary pieniężnej, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu stwierdził, że zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe, które było wprowadzane do obrotu, jest niezgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości nr 43/2024 z 14 marca 2024 r. Tym samym nie ulega

wątpliwości, że Strony wystawiła świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym. Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł - w przypadku, gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Opolski WIIH ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego, z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Opolski WIIH uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę kary w wysokości 15.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Opolski WIIH uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy, tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Pod uwagę wzięto również oświadczenie stron zawarte w piśmie z 7 sierpnia br., z którego wynikało, że wartość paliw stałych wprowadzonych przez przedsiębiorców do obrotu w 2023 r., przekroczyła kwotę 200.000,00 zł. W konsekwencji Prezes Urzędu przeprowadzając ponownie postępowanie i biorąc pod uwagę ustalenia kontroli, uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 15.000,00 zł, czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strony została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ drugiej instancji zauważa, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Przy rozstrzygnięciu kwestii znikomego stopnia szkodliwości czynu stanowiącego jedną z przesłanek odstąpienia od nałożenia kary zasadne jest odwołanie się do poglądu, iż analizując stopień szkodliwości czynu należy wziąć pod uwagę, że wymagania jakościowe odnoszące się do paliw stałych, stanowiące są ze względu m.in. na ochronę środowiska i interes konsumentów. W tym zakresie ocena skali naruszenia reguł prawa, rozumiana jako wielkość odstępstwa od normy, nie może przełożyć się na znikomy wpływ na takie prawnie chronione dobra, jak środowisko, czy interes konsumentów. Przyjęcie przeciwnego założenia musiałoby bowiem prowadzić do zaakceptowania procederu sporadycznego wprowadzania do obrotu paliwa stałego nieodpowiadającego przewidzianym normom prawnym, co z kolei zaprzeczyłoby istocie monitorowania jakości paliw. Z powyższych względów, w sytuacji, gdy badany węgiel kamienny jest niezgodny z wymaganiami określonymi w wystawionym przez przedsiębiorcę świadectwie jakości, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia, szczególnie że w niniejszym postępowaniu ponad wszelką wątpliwość ustalono, że zawartość podziarna na poziomie 24,2% w przypadku próbki i 23,6% w przypadku próbki kontrolnej, przy wskazaniu w świadectwie jakości zawartości podziarna na poziomie max. 10%. W praktyce oznacza to, że niemal ¼ oferowanego w sprzedaży konsumentom węgla kamiennego w sortymencie groszek plus, nie odpowiadała wymaganiom wskazanym w wystawionym przez przedsiębiorców świadectwie jakości. Z treści art. 3a ust 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliwa wynika, że wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, zostały ustalone z uwzględnieniem stanu wiedzy technicznej w tym zakresie wynikającej z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji. Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekając w jednej ze spraw z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazał „W ocenie Sądu, działania

przedsiębiorcy polegające na wypisaniu w świadectwie jakości danych niezgodnych ze stanem faktycznym, stanowią istotne naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania jakości paliw, bowiem wprowadzają konsumentów błąd, co do jakości paliwa i stanowią nieuczciwą, w konsekwencji niedopuszczalną reklamę wyrobu. W ocenie Sądu działanie polegające na wykazaniu, w świadectwie jakości właściwości danego produktu, których on w rzeczywistości nie posiada, mają negatywny wpływ na pewność obrotu gospodarczego i mogą powodować eliminowanie konkurencji, która takich praktyk nie stosuje podając wartości paliw stałych zgodnie ze stanem faktycznym. Ponadto świadectwo jakości ma zapewnić rzetelność podawanych informacji w obrocie gospodarczym w szczególności w odniesieniu do konsumentów, którzy nie mają środków do weryfikacji danych podawanych przez przedsiębiorcę”.” (por. wyrok WSA z 16 marca 2021 r. VI SA/Wa 2443/20). W związku z powyższym, ponownie należy podkreślić, iż w niniejszej sprawie nie można mówić, że waga naruszenia prawa jest znikoma. Nie można też stwierdzić, że strony zaprzestały naruszenia prawa. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika bowiem, aby przedsiębiorcy zaczęli wystawiać świadectwa jakości wskazujące faktyczną zawartość podziarna w oferowanym konsumentom węglu kamiennym w sortymencie groszek plus. Natomiast z treści odwołania wynika jednoznacznie, iż ustalenia kontroli, z których wynika że zawartość podziarna na poziomie 24,2% w przypadku próbki i 23,6% w przypadku próbki kontrolnej, przy określeniu w świadectwie jakości zawartości podziarna na poziomie max. 10%, wskazują w ocenie przedsiębiorców, że w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia obowiązujących przepisów.

W konsekwencji nie można uznać, że ziszczyły się przesłanki do zastosowania art. 189f § pkt 1 do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestaniu na pouczeniu, gdyż przesłanki znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania naruszania prawa, muszą wystąpić łącznie, zaś w niniejszej sprawie, żadna z nich nie została spełniona.

Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na strony za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjną kara pieniężna lub, że zostały ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu zwraca uwagę, że wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym stanowi naruszenie o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone jest karą pieniężną określoną w art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zaś do nałożenia tej kary uprawniony jest wyłącznie wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Konkludując powyższe, Prezes Urzędu rozpatrując odwołanie stron uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw strony była zobowiązane do wystawienia świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego informację o rzeczywistych parametrach paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązki temu uchybiły. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowani nie dopełnili bowiem obowiązków nałożonych na nich w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W konsekwencji przepis art. 189f § 2 Kpa, nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że to do wprowadzającego do obrotu należy dochowanie wszelkiej staranności, aby wprowadzane paliwo stałe, było zgodne z wystawionym przez niego świadectwem jakości. Brak dochowania takiej staranności skutkuje wymierzeniem kary pieniężnej. W przedmiotowej sprawie to strony są wprowadzającym do obrotu paliwo stałe i wystawiły świadectwo jakości, zaś w niniejszym postępowaniu ponad wszelką wątpliwość ustalono, że parametr zawartość podziarna, badanego paliwa stałego jest niezgodny z wymaganiami określonymi w świadectwie jakości wystawionym przez przedsiębiorcę.

Odnosząc się do zawartych w odwołaniu twierdzeń strony, kontrolujący bezzasadnie oparli się na nieaktualnych danych, tj. dokumentach z 14 marca 2024 r., w tym świadectwie jakości nr 43/2024, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Na wstępie wypada podkreślić, że zgodnie z art. 3a ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 14a ww. ustawy -

wprowadzanie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Prezes Urzędu opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest m.in. protokół kontroli z 9 maja br. nr NRU.8361.295.2024. Niniejszy protokół należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści protokołu kontroli z 9 maja br. jednoznacznie wynika, że tego dnia węgiel kamienny groszek plus był wprowadzany do obrotu i oferowany konsumentom do sprzedaży i wskazana była również jego cena za tonę. W konsekwencji wprowadzany do obrotu węgiel powinien spełniać wymagania jakościowe określone w wystawionym przez przedsiębiorców świadectwie jakości. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 24 sierpnia 2021 r. (sygn. akt V SA/Wa 1115/21) zauważa, że: *wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych oraz umieścić informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega administracyjnej karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania jakości paliw.*

Niezależnie od powyższego, należy zauważyć, że z treści omawianego protokołu kontroli wynika, iż kontrola ta odbyła się wprawdzie podczas nieobecności przedsiębiorców, ale pracownik kontrolowanego składu węgla przekazał kontrolującym inspektorom świadectwo jakości paliwa stałego nr 43/2024 z 14 marca 2024 r., dla węgla groszek plus, które zostało wystawione przez przedsiębiorców. W tym miejscu wypada podkreślić, iż inspektorzy nie posiadają żadnych uprawnień do samodzielnego pozyskania określonych dokumentów np. w toku przeszukania siedziby przedsiębiorcy. Przeprowadzając kontrolę mogą jedynie żądać wydania dokumentów, zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli. W tym konkretnym przypadku zażądali wydania świadectwa jakości dla partii węgla kamiennego groszek plus, które było wprowadzane do obrotu oraz wytypowane do kontroli. W odpowiedzi na takie żądanie inspektorom przekazano świadectwo jakości nr 43/2024 z 14 marca 2024 r. co odnotowano w protokole kontroli z 9 maja br. nr NRU.8361.295.2024. Należy w tym miejscu podkreślić, iż na żadnym z etapów niniejszego postępowania, strony nie kwestionowały przekazania ww. świadectwa jakości. Nastąpiło to dopiero w treści odwołania, choć strony zostały prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli - w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jak również - w piśmie z 19 lipca br. - o prawie do czynnego

udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

Podsumowując powyższe, twierdzenie strony, iż kontrolujący bezzasadnie oparli się na nieaktualnych danych, tj. dokumentach z 14 marca 2024 r., w tym świadectwie jakości nr 43/2024, nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Analizując odwołanie stron, warto też zwrócić uwagę na fakt, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorcy w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości było uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nałożył - na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe - obowiązek wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu, potwierdzającego m.in. jakie parametry jakościowe posiada paliwo stałe wprowadzane do obrotu, zwanego „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorcy wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, czyli te zgodne ze stanem faktycznym. Odnosząc się do odwołania strony, warto także przytoczyć stanowisko Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który w wyroku Sygn. akt V SA/Wa 266/21 z 8 kwietnia 2021 r. wydanym w innej sprawie dotyczącej naruszenia przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym wskazał, że *„ przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwo samodzielnie odpowiada za jakość paliwa w chwili wprowadzenia tego paliwa do obrotu, a celem nałożonego na niego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw jest zapewnienie rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów) odnośnie parametrów nabywanego produktu. Nieprawidłowe oznaczenie rodzaju węgla oferowanego do sprzedaży w składzie i przez to przypisanie do niego świadectwa jakości wystawionego przez skarżącego dla innego*

rodzaju węgla, nie może zwalniać strony z odpowiedzialności za brak prawidłowego wystawienia świadectwa jakości dla konkretnej oferowanej partii paliwa stałego. Wystawione przez skarżącego świadectwo, bez względu na przyczyny, które spowodowały wystawienie świadectwa o treści niezgodnej ze stanem faktycznym, narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.”

Mając na względzie stan faktyczny sprawy, przytoczone powyżej przepisy, jak również orzecznictwo sądów administracyjnych, należy stwierdzić, że to strony odpowiada za wystawienie świadectwa jakości nr 43/2024 z 14 marca 2024 r., gdzie badania laboratoryjne wykazały, że węgiel kamienny był niezgodny z parametrami wskazanymi w tym świadectwie. Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisów art. 6 i art. 7 Kpa poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wadliwie ustalonym stanie faktycznym, Prezes Urzędu wyjaśnia co następuje.

Organ stoi na stanowisku, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 6 Kpa Organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Przepis ten ustanawia na gruncie postępowania administracyjnego zasadę legalizmu, jej zastosowanie trafnie wyjaśnił Naczelny Sąd Administracyjny orzekając w innej sprawie: *„Organy władzy publicznej mają nakaz działania jedynie na podstawie i w granicach obowiązującego prawa, przy czym odnosi się to zarówno do stosowania prawa w procesie orzeczniczym organów administracji publicznej, jak i w szerszym ujęciu, w ramach stanowienia prawa w drodze rozporządzeń, których wydawanie jest umocowane w ustawie. W konsekwencji zasada legalizmu musi być, bez względu na okoliczności, widziana jako wiążąca organy działające wprost w konkretnej sprawie administracyjnej (załatwiającej daną sprawę obywatela), jak również jako nakładająca obowiązki przestrzegania prawa na organy władzy publicznej tworzące, na podstawie odpowiednich przepisów kompetencyjnych, proceduralnych i materialnych, akty prawne rangi podustawowej”* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 września 2023 r. sygn. akt III OSK 674/22).

Organ odwoławczy wyjaśnia, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że kontrolę jakości paliw stałych w należącej do stron składzie przeprowadzono w ramach Systemu Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw utworzonego na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy o systemie. Zgodnie z tym przepisem celem Systemu jest przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw oraz paliw stałych, a także gromadzeniu paliw w stacjach zakładowych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio

na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 3a ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ww. ustawy Systemem zarządza Prezes UOKiK. Jak stanowi art. 12 ust. 3 ustawy o systemie: zarządzający realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.

Jak stanowi art. 5 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej: zadania Inspekcji określone w art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1, z wyłączeniem art. 3 ust. 1 pkt 3 i 4, wykonują:

- 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej "Prezesem Urzędu".
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora inspekcji handlowej, zwanego dalej "wojewódzkim inspektorem", jako kierownika wojewódzkiej Inspekcji Handlowej wchodzącej w skład zespolonej administracji rządowej w województwie.

Z akt sprawy wynika, że kontrolowana placówka znajduje się w województwie Opolskim, a zatem Opolski WIH był organem właściwym do przeprowadzenia kontroli. Właściwość Prezesa UOKiK wynika z kolei z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, zgodnie z którym: w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Organem wyższego stopnia jest Prezes Urzędu.

Z akt sprawy wynika, że w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli nr NRU.295.2024 wystawionym 8 maja 2024 r. podano podstawę prawną oraz określono zakres przedmiotowy kontroli. Dokument ten zawierał również pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Analiza treści protokołu kontroli z 9 maja 2024 r. prowadzi do wniosku, że inspektorzy przeprowadzający kontrolę postępowali zgodnie z relewantnymi w tej sprawie przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), dalej zwanej: „Prawo Przedsiębiorców”.

Odnosnie zawartej w odwołaniu argumentacji stron o wadliwym przeprowadzeniu kontroli pod nieobecność przedsiębiorców. Prezes UOKiK wyjaśnia, że zgodnie z art. 50 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, czynności kontrolne wykonuje się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej. Jak stanowi art. 50 ust. 3 Prawa Przedsiębiorców - przedsiębiorca wskazuje na piśmie osobę upoważnioną, o której mowa w ust. 1, w szczególności w czasie swojej nieobecności. Z protokołu kontroli wynika, że w momencie przybycia inspektorów na terenie kontrolowanej placówki nie było żadnego ze współników spółki cywilnej. Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że żaden z przedsiębiorców nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 50 ust. 3 Prawa Przedsiębiorców i nie wskazał na piśmie osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w toku kontroli. W związku z powyższym inspektorzy postąpili zgodnie z dyspozycją art. 49 ust. 10 Prawa Przedsiębiorców, który stanowi, że w przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej czynności kontrolne mogą być wszczęte po okazaniu legitymacji służbowej pracownikowi przedsiębiorcy lub osobie zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku

prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. z 2023 r. poz. 1610, 1615, 1890 i 1933), lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. Z akt sprawy wynika, że inspektorzy przeprowadzili czynności w obecności pracownika zatrudnionego w kontrolowanej placówce, któremu okazali legitymacje służbowe, klauzulę RODO i pouczyli o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. W świetle przytoczonych powyżej przepisów Prezes UOKiK stwierdził, że działanie inspektorów było zgodne z prawem, a podniesiony przez Stronę argument jest bezpodstawny.

Ponadto twierdzenia przedsiębiorców dotyczące nedoręczenie protokołu kontroli są bezpodstawne, ponieważ z materiału dowodowego wynika, że upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz protokół kontroli i protokół pobrania próbek paliw stałych zostały skutecznie doręczone pocztą poleconą 18 czerwca 2024 r. jednemu ze wspólników, a przesyłka skierowana do drugiego wspólnika na zasadzie art. 44 § 4 Kpa została uznana za doręczoną 9 lipca 2024 r. Żaden z przedsiębiorców nie wniósł uwag na piśmie do protokołu kontroli w terminie 7 dni od przedstawienia protokołu do podpisu, tj. do 16 lipca 2024 r.

Warto w tym miejscu przypomnieć, że w momencie doręczenia przedsiębiorcom protokołu kontroli, znane im były wyniki badań laboratoryjnych, ponieważ protokoły z badań Nr 20/20001483/268-006 i Nr 20/20001483/268-006/K, zostały doręczone jednemu ze wspólników 22 maja 2024 r., a przesyłka nadana do drugiego ze wspólników, na zasadzie art. 44 § 4 Kpa została uznana za doręczoną 5 czerwca 2024 r.

Ponadto należy wskazać, że pobór próbek jest uregulowany w wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w art. 19b ustawy o systemie, w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 20218 r. poz. 1891), dalej zwane: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych”. Z akt kontroli nr NRU.8361.295.2024 wynika, że czynność pobrania próbek węgla kamiennego w sortymencie groszek plus przebiegła zgodnie z procedurą wskazaną w przywołanym powyżej rozporządzeniu. Potwierdza to treść protokołu pobrania próbek paliw ciekłych nr NRU.8361.295.2024. Próbkę przekazano do badań w niezależnym akredytowanym Laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie 9 maja 2024 r. Z akt kontroli wynika, że próbki były przekazane w warunkach uniemożliwiających zmianę ich parametrów fizykochemicznych.

Wartości parametrów jakościowych dla pobranego w toku kontroli węgla kamiennego w sortymencie groszek plus określa tabela nr 4 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Metody badania i oznaczania wartości poszczególnych parametrów jakościowych na podstawie upoważnienia zawartego w art. 26b ustawy o systemie, określa rozporządzenie

Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1366), dalej zwane: „rozporządzenie w sprawie metod badania jakości paliw stałych”

Z treści protokołów z badań nr Nr 20/20001483/268-006 i Nr 20/20001483/268-006/K sporządzonych przez nie zależne akredytowane laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. wynika, że oznaczenie wartości poszczególnych parametrów jakościowych zostało wykonane metodami określonymi w rozporządzeniu w sprawie metod badania jakości paliw stałych.

Zgodnie z art. 22 ust. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - jedna z próbek lub próbek paliw stałych stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę lub próbkę paliw stałych przeznacza się do badań.

Jak stanowi art. 22 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu, jeżeli przeprowadzone badania próbek paliw stałych wykazały, że:

- 1) paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub
- 2) wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości.

Zgodnie z dyspozycją art. 22 ust. 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do ilości paliwa stałego, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 8a.

Ponownie należy zauważyć, że badania próbki przeznaczonej do badań nr 0605/24/6825 wykazały niezgodną z deklaracją Przedsiębiorcy zawartą w świadectwie jakości paliw stałych nr 43/2024 zawartość podziarna wynoszącą 24,2% przy wymaganiach jakościowych określonych jako max. 10,0%, z uwzględnieniem dopuszczalnego odchylenia za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy $10,0 + 0,5\%$ ($\leq 10,0 + 0,5$).

Niezgodność z deklaracją zawartą w świadectwie jakości paliw stałych nr 43/2024 potwierdziło badanie próbki kontrolnej, które wykazało zawartość podziarna wynoszącą 23,6% przy wymaganiach jakościowych określonych jako max. 10,0%, z uwzględnieniem dopuszczalnego odchylenia za zgodny z wymaganiami zostałby uznany każdy wynik mniejszy lub równy $10,0 + 0,5\%$ ($\leq 10,0 + 0,5$).

W konsekwencji nie ulega wątpliwości, że w tej sprawie ziszcila się przesłanka zastosowania art. 35a pkt 9 lit. b) ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W świetle powyższego zarzut naruszenia przepisów art. 6 i art. 7 Kpa poprzez oparcie rozstrzygnięcia na wadliwie ustalonym stanie faktycznym, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Opolski WIIH przeprowadził postępowanie zgodnie z dyspozycją art. 12 ust. 1 Kpa czyli wnikliwie i szybko, uwzględniając zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy. Postępowanie zostało wszczęte pismem z 19 lipca 2024 r., a decyzja Opolskiego WIIH została wydana 19 sierpnia 2024 r. czyli zgodnie z dyspozycją art. 35 § 3 Kpa.

Zdaniem Prezesa UOKiK ocena materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie została przeprowadzona przez organ pierwszej instancji zgodnie z dyrektywą zawartą w art. 80 Kpa, co znalazło odzwierciedlenie w treści zaskarżonej decyzji nr 91/2024 z 19 sierpnia 2024 r.

W kontekście powyższego, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji Opolskiego WIIH z 19 sierpnia 2024 r. nr 91/2024.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną oraz kwotę stanowiącą równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki i próbki kontrolnej paliwa stałego i kosztów ich pobrania, należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu, którego numer wskazano w zaskarżonej decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strony ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo - administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [XXX]
- 2) [XXX]
- 3) Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej